

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

מתוך

כרך מג, תשנ"ב

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

שעשועי לשון

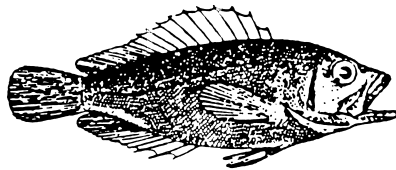
אמרה מצוירת

בציורים, הלקוחים מדפי למד לשונך, הוצפנה אמרה. מוצאי האמרה יזכו בפרסים.

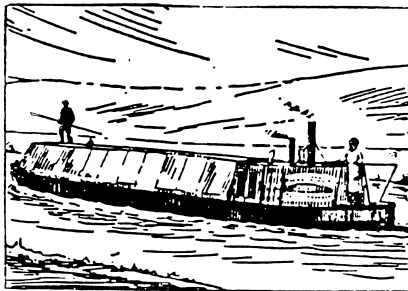
י < ב

ק < ב

ת

ן

חרס הנשבר – פתרון החידה מן החוברת הקודמת

מֵאֲנָשִׁי טְבָרְיָה לְפָרְנָסִי יִרְשָׁלָם.
 שָׁלֵם. שָׁלֵם. וְעַתָּה. כָּבֹא סֵפֶר זֶה לְיָדִי־
 כֶּם. וּשְׁלַחְתֶּם אֵלָינוּ אֶרְגָּז מִצֵּת וּמִרְרָם
 לְפָסְחָה. וְחִתְּמֶתֶם אֹתָהּ בְּמָלֵט וּבִשְׁעֵנָה. פֶּן
 יִמָּקֵם מִחֲמַת הַמָּקָם. וּבִצְעָתְם אֶת הַדְּבָר
 מִיָּד. וְלֹא יָבֹא אַחֵר שְׁעֵת בֹּא הַשָּׁמֶשׁ. הִי־
 מָקָם יִתֵּן לָכֶם שָׁלֵם מִמְּרָמִיו. וְיִהְיֶה פִי־
 סִחְקֶם כְּשֶׁר. שָׁלֵם.

מלים וביטויים לא מקראיים:

פָּרְנָס (המלה שאולה כנראה מיוונית).
 הצירוף **סֵפֶר זֶה** (בלשון המקרא: הספר הזה)
שְׁעֵנָה (כנגד **דונג** המקראית)
מָקָם (ובהוראת 'תיקן' – עברית חדשה)
מִחְמַת (כמלת יחס)
מִיָּד (כתואר הפועל)
שְׁעָה (מתועדת במקרא רק בחלקים הארמיים)
הַמָּקָם (ככינוי לקב"ה)
יְהִי (בלשון המקרא: **יְהִי** או **יְהִיָּה**)
כְּשֶׁר (בהוראת 'מותר על פי הדין').
טְבָרְיָה – העיר קרויה על שם טיבריוס קיסר, ונוסדה במאה הראשונה
 לספה"נ.
 תן דעתך **שכשר** אינו משמש במקרא אלא בספרים המיוחסים לימי
 הבית השני: אסתר וקוהלת.
 המלים **אֶרְגָּז** ו**מָלֵט** והשורש **ב-צ-ע** מתועדים במקרא, ועל כן אין הם
 ראיה לזיוף החרס.

מר מיכאל בנדר מחיפה גילה את רוב ה"זיופים".